

„HET IVOREN KRUIS”.

Mededeeling betreffende de naamsverandering
der Vereeniging.

De oude „Nederlandsche Vereeniging tot Bestrijding van het Tandbederf” heeft voor goed van den naam, waaronder zij in 1910 is opgericht, afstand gedaan! Haar naam luidt thans:

„HET IVOREN KRUIS”

Nederlandsche Vereeniging voor Mond- en Tandhygiëne.

Velen van hen, die vanaf de oprichting lid waren, voelen hiermede een stuk traditie heengaan. De Bestuursvergaderingen van „Tandbederf” behoorden tot de aangenaamste der collegiale samenleving. Want al is de Vereeniging vanaf haar oprichting als leekenvereeniging bedoeld, slechts een zeer kleine minderheid harer leden behoort tot deze categorie. Het zijn de collega's, die er hun werkkraft aan hebben geschonken, vaak kostbare adviezen ontvangende uit den kring der niet-deskundigen, die in het Bestuur zitting hadden, maar de uitvoering der besluiten, kwam en komt nog steeds op de collega's neer. In prettige harmonie, allen strevende voor hetzelfde goede doel, is door „Tandbederf” vaak en lang vergaderd en naar de Vereeniging hoopt, ook met bevredigende resultaten.

Maar haar lange naam was een last en de leelijke afkorting, die gebruikt werd om haar aan te duiden, werd een ergernis. Bovendien gaf de naam geen juiste omschrijving van het arbeidsveld harer bemoeiingen.

In 1933 werd er aan den ouden naam toegevoegd „Het Ivoren Kruis”. Om praktische redenen leek het toen nog gewenscht ook de oude ingewortelde naam ernaast te behouden. Het tijdstip voor deze verandering was buitengewoon gunstig. De krachtige propaganda-campagne der laatste jaren — sinds 1933 verschenen de „Raadgevingen voor Moeders”;

„Ons Gebit en de Bestrijding der Tandziekten” door C. H. W i t t h a u s; het propaganda-biljet voor de Schooltandverzorging en het „Leer en Kleurboek voor de Lagere School” — hielp mede aan de snelle verbreiding van den nieuwen naam. In nog meerdere mate droeg daartoe bij het Zilveren jubileum der Vereeniging en de uitgave van haar Gedenkboek, waardoor bij het publiek en bij alle instanties, waarvoor zulks noodig was, de naam „Het Ivoren Kruis” door correspondentie en door persartikelen een bekenden klank is geworden. De Rotterdamsche en de Haagsche Tentoonstelling deden mede in dit opzicht nuttig werk.

Maar tot op heden was „Het Ivoren Kruis” slechts een epitheton, dat aan den geboortenaam was toegevoegd. In de ledenvergadering van 27 Mei l.l. is echter besloten „Het Ivoren Kruis” als officiële naam te voeren en hieraan als omschrijving toe te voegen: „Nederlandsche Vereeniging voor Mond- en Tandhygiëne”.

Op 9 Augustus 1937 werd op deze Statutenwijziging de Koninklijke Goedkeuring verkregen.

Moge deze herdoop de Vereeniging in populariteit doen winnen, in de eerste plaats bij het publiek, maar ook bij de collega's!

Behooren er bij zoo'n doopfeest geen cadeautjes op tafel te komen? Een zilveren kroesje behoeft niet meer, de baby is al ruim 27 jaren oud. Ook is de naam niet met het noodige politiek overleg bedacht; geen peetoom is zedelijk verplicht een spaarbankboekje te openen. Maar, bevordering der Mond- en Tandhygiëne behoort ieder collega in zijn wapen te voeren. Zij behooren allen van de familie te zijn! Dus voor zooverre dit nog niet het geval is, hoop ik, dat gij als Uw zedelijken plicht zult voelen:

TREEDT TOE TOT HET LIDMAATSCHAP.

J. J. BACKER DIRKS,
Voorzitter.

Opgave voor het Lidmaatschap bij den 1sten Secretaris:
P. Ch. W i l l e m s e, Westersingel 9a, Rotterdam.